

*emigrálnom az abonyi diófa zöldarany árnya alá hol
ovális nagy asztal apám-ácsolta pad s a kertben termett
szelíd-savanyú csitító borok. már járnak a
vonatok s a forgalmista piros sapkája az ismeretlen
utasnak a derengésben visszaköszön. nézi az arcát az arc. mindenség
palackpostája: pálinkás üvegem újra a számhoz ér*

PETRI CSATHÓ FERENC

Negyven felé

- *Túljutottál az életút felén*
- *Asszonyom fiút szült nekem,
Aki folytasson: van már.*
- *Félsz a haláltól, ember?*
- *Nem félek.
Gyávább vagyok annál.*

A dózer délutánja

*Esküszik rá a sete suszter
abban a furcsa porfelhőben
látta a sziksós szamarát is
fülét mozgatta, úgy repült ott
rézágy elé volt odafogva
rézágyon feküdt Schön Kamilla
ott enyelgett a fűszeressel
petróért sóért paprikáért
így egyenlítővén ki a számlát
Hogy a rézágyat kipletykálja
lába között a seprűjével
ott leskelődött Sári ángyi
röpült a ház a házmesterné*

*röpült a dib-dáb téglajárda
azon készült épp kártyavetni
Kánya, a pipás cigányasszony
azt is mondja a sete suszter
ott voltam én is fakardommal
látta csillogni arany csákóm
Aztán mikor elment a dózer
mesétlen csúnya délután lett
ült a suszter az omlott téglán
ablaklécen tetőcserépen
nem volt már senki körülötte
csak a szívós és halhatatlan
kövér pockok és rőt poloskák*

Mesék a félmúltból

[KACSKA KOCSMA]

*Az volt ám csak a kocma:
kacska csehó a sarkon;
a tésztaarcú primás
felénk hajlongva játszott,
és micsoda cselekről
mesélt a mindenünnen
elcsapott futballista,
a csempe bokszoló meg
mi szép egyenesekről
szavalt nekünk a fröccséért,
micsoda szerelmekről
regélt a fél kevertnek
a húsz forintos kurva.
A labda mindig ott volt
a bal felső sarokban,
az ellenfél a padlón,
mindenféle szerelmek,
gyönyörök voltak, tiszták.
És hogy hallgattuk őket,
mi báva áhítattal;
bizony, bizony barátim:
legjobb a balekoknak*

[KAJLA LÁMPA]

*Utána deci rumnak
kard válik a kaszából,
minden tágas mezőkön
elindulunk rohamra:
és térdepel előttünk
tatár a muhi pusztán,
Majténynál, Világosnál
nem tesszük le a fegyvert,
újra vívjuk Mohácsot,
Puskás szabályos gólját
azon a berni döntőn
az angol Ling megadja,
s innen már meg sem állunk
egész a Kánaánig.
Utána deci rumnak
gomolygó pipafüstben
nézzük a napkorongot:
imbolyg a kajla lámpa*

[VACAK VINKÓ]

*Aztán egy őszi estén;
Ludwig Beethoven művét
játssza végül a prímás,
bezárt a kacska kocsmá.
Akár egy cápafogsor
volt a kármentő rácsa,
szakadós pókfonálon
ingott a döglött lámpa.
Előbb a rőt kasszíráló,
s a hajlotthátú pincér,
aztán maga a kocsmás
lógott el a sötétben.
Csak a statisztikákat
hagyták a fiókokban.
Később meg is találták
a vaskos paksamétát:
hasunk fogva röhögtünk;
naponta följegyezték;
hány pohár búfelejtőt
ivott a kocsmá népe,
hogy hány pohár vizes bort
ittunk, hányszor dicsértük
a vinkóért a csaplárt.*